

Odpověď Ministerstva zdravotnictví na žádost o informaci dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů

Vážená paní,

k Vaší žádosti o poskytnutí informace dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, doručené Ministerstvu zdravotnictví (MZd) dne 26. ledna 2026, evidované pod č. j.: xxx, kterou jste požádala o odpovědi na dotazy ve věci očkovací strategie (konkrétně pak dále), sděluji:

Níže přikládáme odpovědi MZd přímo pod Vašimi dotazy:

Otázka č. 1 - Žádám Vás tímto o informaci, jak byly vypořádány připomínky Úřadu pro ochranu osobních údajů (ÚOOÚ), které byly dle veřejně dostupných informací na MZ k návrhu Národní očkovací strategie (NOS) doručeny.

Dokument nepracuje s konkrétními osobními údaji občanů ani nezavádí žádné mechanismy jejich shromažďování či zpracování nad rámec již existujících právních předpisů. Naopak důsledně zdůrazňuje dobrovolný charakter očkování, s výjimkou případů, kdy je očkování platnou legislativou stanoveno jako povinné, a klade důraz na transparentní komunikaci a respekt k autonomii jednotlivce.

Strategie tak slouží výhradně jako nástroj koordinace a plánování v oblasti ochrany veřejného zdraví.

Otázka č. 2 - Dále vás žádám o informaci, jak bylo naloženo s připomínkami veřejnosti, které jsem vám zaslala dne 15.6.2025.

Obecně platí, že každá připomínka uplatněná v rámci jakéhokoli připomínkového řízení musí splňovat stanovené formální náležitosti, zejména musí být řádně a konkrétně odůvodněna. Relevantní a věcně podložené podněty, které z připomínek vyplynuly, byly při zpracování strategie zohledněny a do jejího obsahu zapracovány.

Otázka č. 3 - Dle mých informací další připomínky podával k předmětnému dokumentu také Institut práva a občanských svobod, z. s. (Pro Libertate). I v tomto případě žádám o informaci, jak bylo s připomínkami naloženo.

Podněty Institutu práva a občanských svobod, z. s. (Pro Libertate) byly vzaty na vědomí, níže pak zasíláme jejich vypořádání

1. *Vychází z obecného předpokladu, že jakékoliv očkování má výhradně pozitivní efekt z hlediska ochrany veřejného zdraví, aniž by tento předpoklad byl podroben objektivní odborné kritice.*

Očkování patří k nejprísněji hodnoceným zdravotnickým intervencím. Každá vakcína prochází náročným procesem vývoje, testování a posuzování účinnosti, bezpečnosti a přínosu vůči

možným rizikům. Tento proces pokračuje i po jejím uvedení na trh prostřednictvím pečlivého dohledu nad výskytem nežádoucích účinků a pravidelného přehodnocování doporučení.

Veřejné zdravotnictví nevychází z nekritického přesvědčení, ale z rozsáhlých dat a důkazů. Například očkování proti spalničkám nebo dětské obrně vedlo k dramatickému poklesu výskytu těchto onemocnění a úmrtnosti na ně. V případě pravých neštovic pak k jejich eradikaci. Tam, kde byla proočkovanost snížena, se infekční onemocnění často rychle vracejí, což potvrzuje přímý vztah mezi očkováním a ochranou populace.

Samozřejmostí je, že očkování – jako každá lékařská intervence – může mít i vedlejší účinky. Ty jsou známy, monitorovány a průběžně vyhodnocovány. Většina nežádoucích reakcí je mírná a přechodná, závažné reakce jsou vzácné, a jejich výskyt je srovnáván s přínosem očkování v dané populaci. Právě na základě tohoto odborného posuzování jsou některé vakcíny doporučovány pouze specifickým skupinám (např. podle věku, zdravotního stavu nebo rizikového chování).

Veřejná diskuze o očkování se tedy nevede v rovině ideologické, ale v rovině odborné a datové. Očkování není posvátnou dogmatickou doktrínou – je to zdravotnický nástroj, jehož smysl spočívá v tom, že u konkrétního onemocnění a cílové skupiny prokazatelně snižuje nemocnost, úmrtnost a následné komplikace, a tím přispívá k ochraně jednotlivce i společnosti. Každý krok v této oblasti je podložen vědeckou analýzou, nikoliv nekritickým přístupem.

2. Ignoruje základní práva člověka, zaručená ústavním pořádkem a mezinárodními úmluvami, zejména právo na lidskou důstojnost, soukromí a ochranu integrity a právo na svobodné rozhodování.

Tvrzení, že národní očkovací strategie ignoruje základní práva člověka, neodpovídá skutečnosti. Naopak – strategie je postavena na principech respektu k lidské důstojnosti, právu na soukromí, tělesnou integritu a svobodné rozhodování. Tato práva jsou plně zachována a chráněna v souladu s ústavním pořádkem České republiky i mezinárodními úmluvami, jimiž je Česká republika vázána.

Národní očkovací strategie nestanovuje povinnost plošného a bezvýhradného očkování, ale vytváří odborný, eticky ukotvený rámec pro poskytování očkování jako nástroje prevence. Zásadním prvkem strategie je individuální přístup ke každému člověku, který zahrnuje zohlednění jeho zdravotního stavu, preferencí a okolností, a zároveň staví na otevřené, transparentní a věcně podložené komunikaci mezi zdravotníky a občany.

Cílem strategie není nátlak, ale posílení důvěry – důvěry v kvalitu poskytovaných informací, důvěry ve zdravotnický systém a důvěry v možnost svobodně se rozhodnout na základě dostupných a srozumitelných údajů o přínosech i možných rizicích očkování. Strategie podporuje rovněž dostupnost očkování a spravedlivý přístup ke všem skupinám obyvatel, přičemž respektuje právo každého jednotlivce rozhodnout se

3. Navrhuje vyvíjet nepřijatelný nátlak na neočkované lidi, včetně těhotných žen a rodičů čerstvě narozených dětí, a nastavuje pravidla pro jejich diskriminaci

Tvrzení, že národní očkovací strategie navrhuje vyvíjet nepřijatelný nátlak na neočkované osoby, včetně těhotných žen a rodičů novorozenců, a vytváří rámec pro jejich diskriminaci, je zcela nepravdivé a vychází ze zkreslené interpretace jejího účelu a obsahu.

Národní strategie očkování není nástrojem nátlaku, ale komunikačním a systémovým rámcem, jehož cílem je posílit informovanost, přístup ke službám a důvěru veřejnosti. Vychází ze zásady dobrovolnosti očkování (s výjimkou zákonem stanovených případů u vybraných očkování), a klade důraz na respekt k osobnímu rozhodnutí každého jednotlivce. Strategie podporuje individuální přístup, včetně zvláštní citlivosti vůči specifickým skupinám obyvatel, jako jsou těhotné ženy nebo rodiče malých dětí. Každé rozhodnutí by mělo vycházet z individuálního posouzení zdravotního stavu, rizikové expozice a očekávaného přínosu konkrétní vakcíny pro danou ženu v případě očkování v těhotenství.

4. Odporuje základním pilířům demokratického právního státu, jako jsou rovnost před zákonem a zákaz diskriminace, prioritní ochrana práv dětí. Ignoruje etické principy a zamlčuje, že očkování může mít nežádoucí účinky.

Transparentnost a otevřenost jsou základními hodnotami, přičemž strategie nezamlčuje možnost nežádoucích účinků očkování. Naopak, informování o možných rizicích je nedílnou součástí komunikace směrem k veřejnosti a zdravotníkům. Strategie se bezpečnosti vakcín, včetně monitoringu nežádoucích účinků a nezávislého posouzení těchto událostí ve vztahu k očkování, věnuje poměrně významně. Tento přístup je v souladu s moderními etickými normami a vede k odpovědnému a transparentnímu přístupu k ochraně veřejného zdraví.

5. Navrhuje umožnit porušování lékařského tajemství a práva na ochranu soukromí a osobních údajů dospělých i dětí.

Veškeré postupy spojené se zpracováním osobních údajů v rámci očkování jsou striktně řízeny platnou legislativou, zejména zákonem o ochraně osobních údajů a pravidly GDPR. Jakékoliv sdílení údajů je prováděno pouze v rozsahu nezbytném pro ochranu veřejného zdraví a za dodržení přísných pravidel bezpečnosti a důvěrnosti.

6. Vyzdvihuje spekulativní ekonomické přínosy očkování, které se neopírají o žádnou odbornou analýzu, a současně ignoruje obrovské náklady, které by v případě její realizace jednoznačně vznikly (na úrovni státu i zdravotních pojišťoven).

Národní očkovací strategie nevyzdvihuje spekulativní ekonomické přínosy očkování bez odborné analýzy, naopak klade důraz na transparentnost, finanční udržitelnost a efektivitu. Strategie obsahuje jasně definovaná kritéria pro zavádění nových vakcín do národního imunizačního programu, která zajišťují předvídatelnost a systémovou odpovědnost. Součástí je také zavedení hodnocení zdravotnických technologií (HTA), což umožňuje objektivní

posouzení nejen nových, ale i stávajících vakcín z hlediska jejich účinnosti, bezpečnosti a nákladové efektivity.

Strategie vytváří strategický rámec pro posuzování vakcín a imunopreparátů k zařazení do očkovacího kalendáře ČR na základě odborných důkazů. Vakcíny doporučené k zavedení jsou pečlivě vybrány jako ty, které významně přispívají k ochraně veřejného zdraví a prevenci závažných onemocnění. Každé rozhodnutí o případném zavedení vakcíny do systému úhrad je podloženo detailními analýzami cost-effectiveness a cost-benefit, zahrnujícími dopad na zdraví populace, zdravotnický rozpočet, infrastrukturu a dostupnost vakcíny pro cílové skupiny. Tento přístup zaručuje, že rozšíření očkovacího programu není založeno na předpokladech nebo deklaracích, ale na konkrétních datech a odborných analýzách. Díky tomu je možné efektivně alokovat zdroje a maximalizovat pozitivní dopad očkování na snížení nemocnosti a úmrtnosti v populaci.

- 7. Je naprosto nezbytné, aby byla jakákoliv státní strategie v oblasti zdravotnictví vždy podrobena široké diskusi za účasti odborníků v oblasti lékařství, ekonomiky, práva, zdravotní etiky.*

Text návrhu národní strategie byl konzultován jak s odbornými lékařskými společnostmi – včetně společností sdružujících praktické lékaře pro děti a dorost i všeobecné praktické lékaře – tak rovněž se zástupci zdravotních pojišťoven. Návrh strategie byl těmto klíčovým aktérům zaslán v rámci první fáze připomínkového řízení s cílem zajistit, aby výsledný dokument reflektoval nejen medicínská hlediska, ale rovněž ekonomické a systémové aspekty spojené s realizací strategie.

- 8. Je naprosto nezbytné, aby bylo očkování – stejně jako jakýkoli jiný lékařský zákrok – posuzováno individuálně s ohledem na konkrétní zdravotní stav a potřeby daného pacienta.*

V textu je jednoznačně napsáno (viz strana 14), že aplikaci očkovací látky provádí poskytovatelé zdravotních služeb na základě individuálního zhodnocení klinického stavu pacienta před samotným výkonem, které zahrnuje i zhodnocení jeho zdravotní anamnézy a případných předchozích reakcí na očkování.

Samotná aplikace je prováděna v souladu se souhrnem údajů o přípravku a odbornými doporučeními.

- 9. Je naprosto nezbytné, aby taková strategie byla založena na tom, že žádná očkovací kampaň nebude zacílena na děti a nebude realizována prostřednictvím školských a podobných zařízení.*

V žádné části textu národní strategie není uvedeno, že by očkovací kampaně měly být realizovány prostřednictvím školských nebo obdobných zařízení. Role škol a školských zařízení je vymezena v souladu s jejich dlouhodobou funkcí v oblasti podpory zdraví, zdravotní gramotnosti a prevence. Tento přístup, zaměřený na edukaci a výchovu ke zdraví, je

uplatňován napříč zeměmi napříč kontinenty – od západu na východ, od severu na jih – a nepředstavuje tedy žádný nový nebo výjimečný prvek strategie.

10. Je naprosto nezbytné, aby jakákoliv strategie státu kladla na první místo základní principy demokratického právního státu, jakými jsou ochrana lidské důstojnosti (vč. ochrany integrity člověka a ochrany soukromí, která zahrnuje i právo na informovaný souhlas a právo na ochranu osobních údajů), zákaz přímé i nepřímé diskriminace či nátlaku, vč. jakéhokoliv znevýhodňování neočkovaných lidí nebo zvýhodňování očkovaných, zákaz cenzury a absolutní přednost ochrany zájmů dětí na prvním místě.

Zásady demokratického právního státu, včetně ochrany lidské důstojnosti, práva na informovaný souhlas, ochrany osobních údajů a zákazu diskriminace, jsou plně respektovány a jsou integrální součástí jakékoliv zdravotní strategie státu, včetně strategie v oblasti očkování. Očkování v České republice je postaveno na principech dobrovolnosti s výjimkou vybraných očkování vymezených legislativním předpisem, které je odůvodněno ochranou veřejného zdraví, zejména nejzranitelnějších skupin.

Strategie nijak nezavádí diskriminaci neočkovaných osob ani výhody pro očkované na základě nátlaku. Rozlišování přístupu může být v některých případech legitimní a právně podložené – například v souvislosti s ochranou pacientů v lůžkových zařízeních nebo kolektivní imunitou v mateřských školách.

Strategie není v rozporu s ústavními právy, neobsahuje žádné nástroje nátlaku ani cenzury a plně respektuje zájmy dětí a práva jednotlivce v rámci veřejného zdraví, jak to vyžaduje demokratický právní stát.

11. Informace o očkovacím statutu člověka musejí podléhat přísnému lékařskému tajemství jako citlivé osobní údaje a nesmějí být zneužity k omezování práv člověka či k vytváření nátlaku na něj či na jeho rodinu, natož pak k propagaci zdravotních či jiných úkonů. Je nepřijatelné, aby tyto informace byly sdíleny s třetími osobami (úřady, zaměstnavatelé, školská zařízení apod.) bez výslovného souhlasu toho, jehož se týkají.

Informace o očkovacím statutu jsou samozřejmě považovány za citlivé osobní údaje a vztahují se na ně veškeré právní záruky ochrany soukromí, včetně pravidel stanovených nařízením GDPR a souvisejícími legislativními předpisy. Jakákoli práce s těmito údaji se vždy řídí platnou legislativou a je vázána na účel, rozsah a oprávnění konkrétní instituce.

Současně ale platí, že sdílení některých informací mezi zdravotnickými zařízeními, veřejnými institucemi (orgány ochrany veřejného zdraví) může být v určitých případech umožněno zákonem – zejména za účelem ochrany veřejného zdraví. Ani v těchto situacích však nejde o svévolný přístup ke zdravotním údajům, ale o přísně regulovaný proces s jasně vymezeným rámcem.

Národní strategie nepředpokládá, že by byl na jednotlivce vyvíjen jakýkoli nátlak nebo že by očkování bylo vynucováno nelegitimními prostředky. Naopak zdůrazňuje důležitost

transparentní komunikace, důvěry veřejnosti a podpory dobrovolného, informovaného rozhodování.

Je proto důležité vycházet z přesného znění dokumentu a nevytvářet mylné představy, které by mohly vést k nepochopení či nedůvěře. Zároveň však dodáváme, že odborná komunikace o očkování není propagandou, nýbrž legitimní součástí zdravotní výchovy a prevence. Poskytování informací, argumentů a doporučení zdravotními autoritami je zcela běžnou a očekávanou součástí veřejného zdravotnictví v každé demokratické společnosti.

Respekt k individuálním právům je samozřejmostí. Stejně tak ale musíme chránit i kolektivní právo na zdraví, které je právem všech.

12. Stát musí nastavit spravedlivé podmínky pro odškodňování následků nežádoucích účinků očkování.

Otázka spravedlivého odškodňování následků nežádoucích účinků po očkování je plně zohledněna v Národní strategii očkování, a to v rámci jednoho ze samostatných strategických cílů. Tento cíl se zaměřuje na posílení systému hlášení a hodnocení nežádoucích účinků, zajištění transparentnosti a budování důvěry veřejnosti. Součástí navrhovaných opatření je nejen podpora aktivního hlášení podezření na nežádoucí účinky jak ze strany zdravotníků, tak samotných očkovaných osob, ale také zvyšování kvality hodnocení nejzávažnějších případů, včetně těch s podezřením na úmrtí v časové souvislosti s očkováním. Zde je kladen důraz na dostupnost relevantních informací potřebných k objektivnímu posouzení příčiny události. Strategický cíl dále navrhuje vytvoření nezávislé odborné komise, která by hodnotila případy, na něž byla podána žádost o odškodnění.

Téma bezpečnosti vakcín je ve strategii rozpracováno i v dalších částech. Sledování a vyhodnocování hlášených nežádoucích účinků je chápáno jako klíčový nástroj pro zajištění bezpečnosti očkování a posílení důvěry veřejnosti. Hlásit se mohou reakce lokální i systémové, očekávané i neočekávané. Na základě těchto údajů je možné identifikovat nové nežádoucí účinky, rozpoznat případné rizikové faktory, upravovat očkovací doporučení, zlepšovat informovanost zdravotníků i veřejnosti a přijímat opatření ke snižování rizik.

Strategie tak vytváří rámec pro odpovědné a spravedlivé řešení situací, kdy dojde k vážným zdravotním následkům po očkování, a současně podporuje bezpečnost a transparentnost celého očkovacího systému.

13. Jakýkoliv bod národní strategie musí být založen na odborných analýzách, zpracovaných státními institucemi za tímto účelem zřízenými a financovanými Českou republikou, otevřených (vč. zdrojových dat) k veřejné diskusi. A každý bod musí být navíc podrobován pravidelné revizi z hlediska respektování práv člověka, účelnosti a hospodárnosti.

Pokud by tazatel věnoval strategii dostatečnou pozornost a řádně ji přečetl, bylo by mu zřejmé, že strategie je postavena nejen na odborných analýzách, ale klade také důraz na provádění sociologických studií, dále na odborných analýzách, jako jsou serologické přehledy, a počítá se i se zavedením systému hodnocení zdravotnických technologií (HTA) pro hodnocení nákladové efektivity. Nadto je třeba zdůraznit, že klíčovými subjekty pro implementaci strategie

jsou státní instituce, jako jsou SÚKL, SZÚ a odborné společnosti. Strategie poskytuje jasný a ucelený rámec pro komplexní přístup, který integruje hodnocení zdravotních a ekonomických dopadů infekčních onemocnění s cílem vytvořit jednoznačný, srozumitelný a ekonomicky efektivní systém řízení očkování. Základ tohoto systému tvoří transparentní a otevřená komunikace spolu s objektivním posuzováním skutečných přínosů jak zdravotních, tak ekonomických.

Otázka č. 4 - Žádám o soupis všech subjektů, byť neoslovených, které v této věci (NOS) na ministerstvo své připomínky zaslaly, a o informaci, jak s nimi bylo naloženo.

MZd bylo osloveno na rámec uvedených pouze spolkem Rozálio. Jejich podněty byly posouzeny a vzaty na vědomí, přičemž ty relevantní byly následně zapracovány do textu strategie.

Otázka č. 5 - Žádám o informaci, proč v této věci ministerstvo zdravotnictví nerespektuje povinnosti, vyplývající z Aarhuské úmluvy, a proč ignoruje připomínky veřejnosti, již se NOS bezprostředně týká.

Aarhuská úmluva je mezinárodní smlouva, která se výslovně vztahuje na oblast životního prostředí. Jejím účelem je zajistit přístup k informacím, účast veřejnosti na rozhodování a přístup k právní ochraně v otázkách, které mají přímý dopad na složky životního prostředí, jako jsou ovzduší, voda, půda, krajina nebo biologická rozmanitost.

Národní očkovací strategie však představuje opatření primárně v oblasti veřejného zdraví a zdravotní politiky.

Použití Aarhuské úmluvy při projednávání národní očkovací strategie by proto nebylo právně relevantní, protože úmluva se nevztahuje na obecné otázky veřejné politiky, ale pouze na rozhodovací procesy s environmentálním dopadem.

Otázka č. 6 - Materiál, který přijala vláda narychlo, bez vypořádání připomínek na svém posledním zasedání, neprošel řádným schvalovacím procesem. Žádám o stanovisko, zda jej lze za těchto okolností považovat za platný.

Dle § 2 odst. 4 InfZ se povinnost poskytovat informace netýká dotazů na názory, budoucí rozhodnutí a vytváření nových informací. Nicméně, i přesto poskytujeme odpověď na položený dotaz:

Jedná se o řádně schválený materiál vládou České republiky.